



BUSKSKVETTEN

Nr.1 * 1978 * 2. årg.



ORGAN FOR NORSK ORNITOLOGISK FORENING
AVDELING BUSKERUD



BUSKSKVETTEN

Nr.1 * 1978 * 2. årg.

ORGAN FOR NORSK ORNITOLOGISK FORENING
AVDELING BUSKERUD

I REDAKSJONEN:

Øivind Syvertsen, Postboks 19. 3478 Nærnes.
Tom Schandy, Hauges gt. 74. 3000 Drammen.
Torgrim Breiehagen. 3570 Al.

Innlegg og brev til BUSKSKVETTEN sendes en av de to første adresser.

BUSKSKVETTEN utkommer tre ganger årlig og sendes fritt til alle medlemmene av lokallagene i Buskerud.
Årsabonnement for ikke-medlemmer : Kr. 10,-.

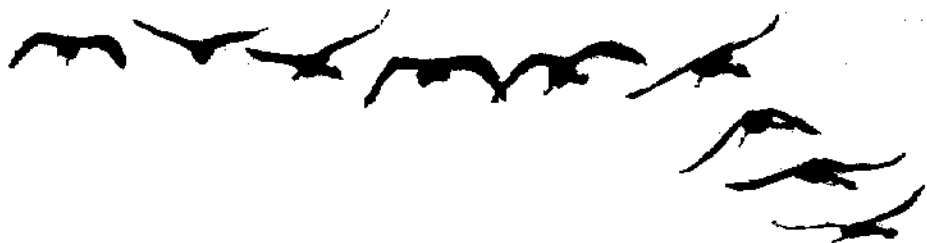
Trykket hos OFFSET HURTIGTRYKK, Hauges gt. 74, 3000 Drammen. Opplag : 400 eks.

Forsiden: Hubro, tegnet av Øyvind Jacob.
Vignetten er tegnet av Jan Ole Westerhus.

INNHold:

*

- Side 4 - Hubroen i Buskerud.
" 10 - Atlasprosjektet i Buskerud.
" 14 - Årsberetninger for lokallagene.
" 19 - Ekskursjonsreferater.
" 21 - Vi har fått fylkesavdeling!
" 24 - Parringsadferd hos rødstilk.
" 28 - Lappfiskand på Nesbyen.
" 29 - Fugler i jule-Marokko.
" 30 - Fra NOF's årsmøte i Sandefjord.
" 32 - Hva med storfuglen ?
" 34 - Avifaunistisk kartotek for Buskerud.
" 36 - Avifaunaliste for Buskerud.
" 42 - Våtmarksundersøkelser i Buskerud.



VIS HENSYN I INN- OG UTMARK !

Etter en av de hardeste vintre i manns minne har våren endelig begynt å melde seg for alvor, og det kribler vel i beina på noen og hver etter å komme seg ut og konstatere at trekkfuglene er på vei. Og det er vel og bra, det er vel få gleder som er større om våren enn nettopp det å oppleve at naturen våkner opp av vinterdvalen. Men : Som fuglekikkere har vi alle et ansvar for å vise hensyn, både overfor fuglene selv og overfor omgivelsene der du ferdes. Det finnes eksempler på at grunneiere som har tilsnakket ivrige fuglefolk, enten de nå var kamerajegere eller drev mer bevisste fugleregistreringer, har fått til svar at : "Vi er medlemmer av Norsk Ornitologisk Forening, så derfor må vi få benytte jordene dine til å komme til de fineste fuglemarkene." En slik holdning har ingen forankring i NOF's syn på dette, og medlemmer som ikke retter seg etter de restriksjoner som finnes for ferdsel i innmark, har ingenting i NOF å gjøre.

Dette bare som en liten påminnelse nå foran sommersesongen. Gå for all del ut og gled deg over livet i naturen, men gjør det på en måte som ikke setter NOF i miskreditt.

GOD TUR!

RED.

HUBROEN I BUSKERUD

ARNE NÆVRA

(Hovedsakelig et sammendrag av rapport nr.2 av 28/9 -76, se litteraturliste).

Undertegnede utførte i 1975 og 1976 en grov inventering av hubro i Buskerud fylke. Registreringen var et ledd i World Wildlife Funds Prosjekt Hubro. Økonomisk støtte ble mottatt fra denne organisasjonen samt 9 kommuner.

Bakgrunnen for undersøkelsen er meldingene om drastisk tilbakegang i hubrobestanden på øst- og sørlandet. Gjennom grove inventeringer i de aktuelle fylkene ønsket Prosjekt Hubro å få en rask, men samtidig så detaljert som mulig, oversikt over hubroens status i landsdelene pr. idag.

Før eventuelle restaureringstiltak (utsettinger av hubro) kan komme på tale, er selvsagt inventeringsarbeider helt nødvendige. Av flere grunner er det ikke aktuelt å sette ut hubro i områder med en livskraftig (om enn liten) igjenstående vill bestand av hubro.

Arbeidsmåte ved inventeringen

Siden så godt som intet nyere materiale om hubro i Buskerud forefinnes (med unntak fra Numedal, se litteraturliste), kunne ikke registreringsarbeidet ta utgangspunkt i gamle lokaliteter for undersøkelse av nåværende status. Helt nye opplysninger måtte skaffes.

Alle viltnevder, friluftsnemder, jeger- og fiskerforeninger og en del andre foreninger samt mange enkeltpersoner i Buskerud ble kontaktet og forespurt om hubro. I tillegg fikk saken gode oppslag i 4 av fylkets største aviser.

Meget få opplysninger resulterte av disse framstøtene våren 1975. Det ble klart at eneste løsning måtte være mye reisevirksomhet og kontakt med lokalbefolkningen.

Våren 1976 ble over 50 gårder, småbruk osv. som syntes å ligge i gunstig hubroterreng oppsøkt - hovedsakelig i de største dal-

förene. I samtalene ble det lagt vekt på å stadfeste riktig artsbestemmelse.

8 lokaliteter hvor hubro var hørt i 1975 eller 1976 ble oppsøkt av meg for lytting etter hubrorop om natta (men ingen ble hørt).

Opplysninger fra ialt 41 gamle hubrolokaliteter ble innsamlet.

Resultater - diskusjon

Oppsøk av lokalbefolkningen resulterte i mange opplysninger. Stort sett kjente alle eldre mennesker opp gjennom dalene til arten, og få forvekslinger med andre arter syntes å foreligge.

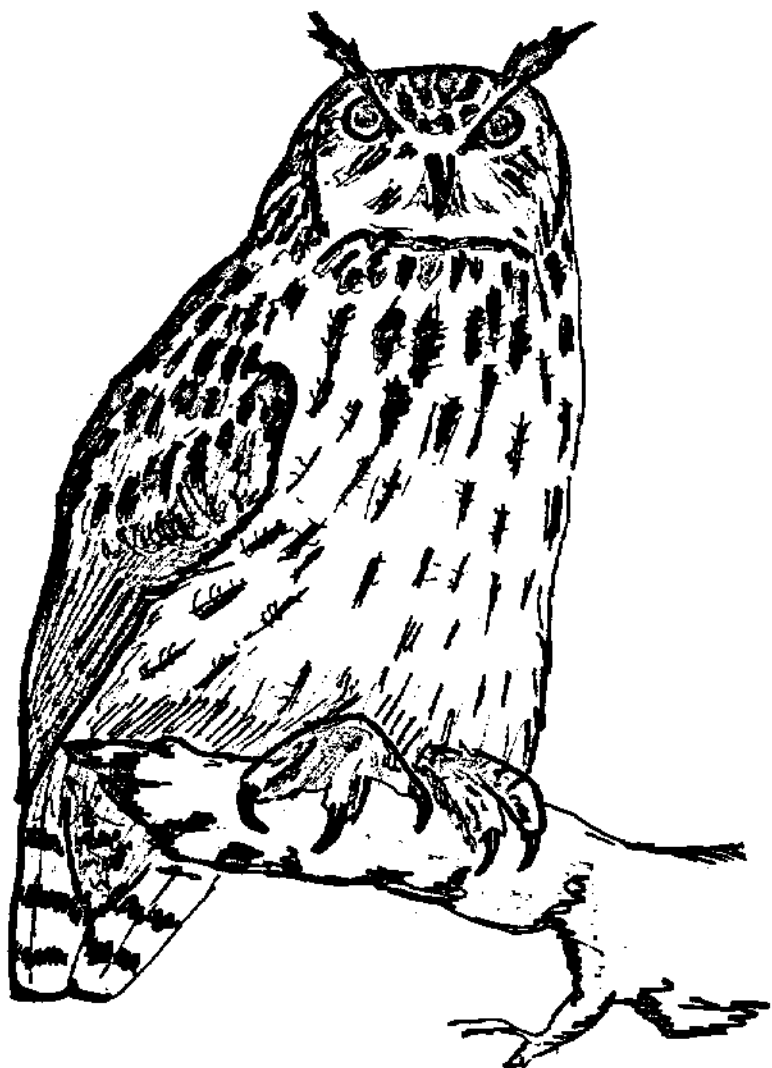
Resultatene viste følgende antall faste lokaliteter hvor hubro er hørt

Etter 1940:	36
--- 1960:	33
--- 1970:	25
År 1975:	13
År 1976:	3

De aller fleste av lokalitetene er høyst sannsynlig gamle hekkeplasser. Fra alle lokalitetene er imidlertid hekking konkret påvist bare 5 ganger.

Disse tall for den relative bestandsutviklinga stemmer nok bra med de faktiske forhold. Rapportørene bor nemlig i de fleste tilfelle rett ved hubrobergene og har hatt anledning til å lytte etter rop jevnlig. Ofte er det også samme rapportører som idag melder om tause berg som kan fortelle om hubro i berget "i alle år tidligere". Tall fra enkeltår som 1975 og 1976 må imidlertid tas med forbehold, da f.eks. lav ropsintensitet muligens kan ha sammenheng med dårlig næringstilgang (bunnår for smågnagere) disse år.

Hubrobestanden synes således å ha gått kraftig tilbake - spesielt det siste tiår. Fra å forekomme på nesten alle egnede habitater i 1920-åra, er hubrobestanden nå nede i et lavmål, og arten synes å være helt fosvunnet fra store (spesielt sydlige) deler av dal-förene. Denne nedgangstrenden er i samsvar med rapporter fra



Hubroen er dessverre blitt en sjelden fugl i vårt fylke.

Numedal (Hjeljord & Mobråten) og ellers i andre Östlandsfylker.

Hvor stor den absolutte bestanden idag er i Buskerud er svært vanskelig å si. Til å svare på noe slikt trengs langt mer omfattende og tidkrevende undersøkelser (bl.a. siden hekkende par ofte er nesten tause og siden potensielle hekkeplasser i fylket ofte er håpløse å ta seg fram i).

Men at det også idag finnes livskraftige bestander i deler av fylket (spesielt de nordlige og sydvestlige daler) synes trolig.

Tilbakegangens årsaker

Minst fire hovedteorier kan framsettes:

- 1): Direkte beskatning av mennesker
- 2): Ökt generell trafikk og urbanisering
- 3): Giftstoffer (direkte).
- 4): Næringssvikt

Ad.1. Selv om det lokalt utvilsomt har forekommet sterk etterstrebelse i kjente, gamle hekkelokalteter, synes det som om beskatningen ikke alene har hatt stor og avgjørende betydning for den generelle tilbakegangen. Totalt er det nemlig bare gitt opplysninger om 8 individer som er skutt eller tatt fra reiret helt fra eldre tider og fram til idag. Dette til tross for at alle rapportører (ofte jegere) ble spurt om dette.

Ad.2. I nærheten av mange gamle lokaliteter har ferdsel (spesielt motortrafikk) ökt voldsomt de siste tiår. Flere steder kan nok dette ha fordrevet fuglene. Imidlertid er det fortsatt godt om egnede, relativt uforstyrrede lokaliteter i fylket. Det er dessuten tvilsomt om hubroen er spesielt fölsom overfor ökt trafikk, bare ikke selve reirplassen blir forstyrret. Svenske erfaringer tyder ialle fall ikke på det.

Ad.3. Ingen systematiske undersøkelser fra innlandsfylkene omkring dette forhold foreligger. Men siden hubroen er svært stasjonær, og siden det fins få aktuelle giftkilder i det indre av fylket, må en anta at hekker ikke dette moment har vært avgjørende for tilbakegangen.

Ad.4. Fra innlandsfylkene fant Willgohs (1974) at ca.60% av hubroens fangst var pattedyr (og herav halvparten smånagere). Ca. 15% av byttedyrene var hare og skogshöns. Det overveiende av materialet (gulpeboller etc.) var innsamlet sommertid. Siden fangstmulighetene av andre byttedyr (smånagere, frosk, andre fuglearter osv.) blir mindre vinterstid, skulle en anta at hubroen prøver å øke fangsten av f.eks. hare og skogshöns.

Under reisene omkring i fylket kom det fram entydige opplysninger om en sterk tilbakegang i skogsfuglbestanden.

Utfra en slik sammenheng kan en godt tenke seg næringstilgangen som en avgjørende desimerende faktor - først og fremst vinterstid. De tre første momenter virker selvsagt negativt i tillegg.

Prosjekt Hubro

Prosjektet ble startet høsten 1974 og er et "underbruk" av Aksjon Rovfugl som er kommet istand ved et samarbeid mellom bla. WWF (Verdens Villmarksfond) i Norge, Norges Naturvernforbund og Norsk Ornitologisk Forening.

I prosjektets regi er inventeringsarbeider utført/i gang i alle Östlands- og Sörlandsfylker for raskt å få brakt klarhet i hvor alvorlig situasjonen er for vår største ugle. Inventeringsarbeidet 1975 - 77 har resultert i en mengde rapporter som vil bli sammenfattet av cand. mag. Odd R. Fremming høsten 1978. Men som nevnt må konklusjonen bli en sterk tilbakegang i de inventerte områder.

Undersökelse omkring biologisk, årsaksforhold til tilbakegangen osv. er selvsagt også en del av prosjektet - og bör vel framover bli en av de viktigste.

Prosjektet har også startet et avlsarbeid (i starten i Östfold) med hensikt å gjenoppbygge en livskraftig bestand i deler av Östlandsområdet. Dette skjer etter mönster av det svenske Projekt Berguv Sydväst, hvorfra også en "startkapital" på 9 ind. er motatt. De svenske erfaringer med utsettinger (hovedsakelig i kystnære områder i Götteborgraktene) må sies å ha vært svært positive.

Men i disse områder kan nok tilbakegangens årsaker være andre enn

i det indre av Östlandet. Mat er det nok tilstrekkelig av her året rundt (sjöfugl, smågnagere). Miljøgifter har muligens spilt større rolle. Dette forhold har tydeligvis forbedret seg de siste år (iallfall kvikksölv og DDT), og dette kan være grunnen til så vellykkede utsettingsresultat i Sverige.

Dersom næringssvikt er (en av) årsaken (e) til tilbakegangen på Östlandet, kan det synes nyttelöst med utsetninger nå.

Imidlertid vil en ved avlsarbeid og stadige utsetninger alltid gi mulighet for en oppsving i bestanden dersom leveforholdene skulle forbedre seg. (skogsfugloppgang?).

Dessuten er forholdene i det kystnære Östfold svært lik forholdene på andre sida av grensa der svenskene som nevnt har vellykkede resultat.

Litteratur

- Hjeljord & Mobråten, 1975: Hubroen i Numedal. Sterna 14: 127-129.
A. Nævra, 1975: Midlertidig rapport (rapport nr.1) angående inventering av hubro i Buskerud Fylke. Stensil, 5s.
A. Nævra, 1976: Rapport nr.2 angående inventering av hubro i Buskerud fylke. Stensil, 9 s.
Stensrud & Haga, 1977: Prosjekt Hubro-årsrapport 1977. Stensil, 13 s.
Willgoß, 1974: The Eagle Owl in Norway. Sterna 13: 129 - 177.

Undertegnede har nok ikke i de nærmeste år anledning til å følge opp undersøkelsene, men er fortsatt interessert i alle nyere opplysninger om hubro fra fylket.

Arne Nævra,
Myraveien,
3300 Hokksund.

ATLASPROSJEKTET I BUSKERUD

Gledelig nok har interessen for Atlas-prosjektet i Buskerud vært stor. Pr. 25/4 - 78 har ialt 28 personer tatt på seg ansvaret for inventeringen av 35 av fylkets 150 kvadrater. Medlemmer av alle tre lokallagene går inn for saken med stor iver, og også en del gjesteartister fra Oslo/Akershus vil tilbringe feriedager med atlasarbeide i Buskerud. Som det sees av kartet fig. 1, er dekningsen for 1978 forholdsvis jevnt fordelt over fylket. Vi håper stadig å få kontakt med personer som vil undersøke ledige kvadrater.

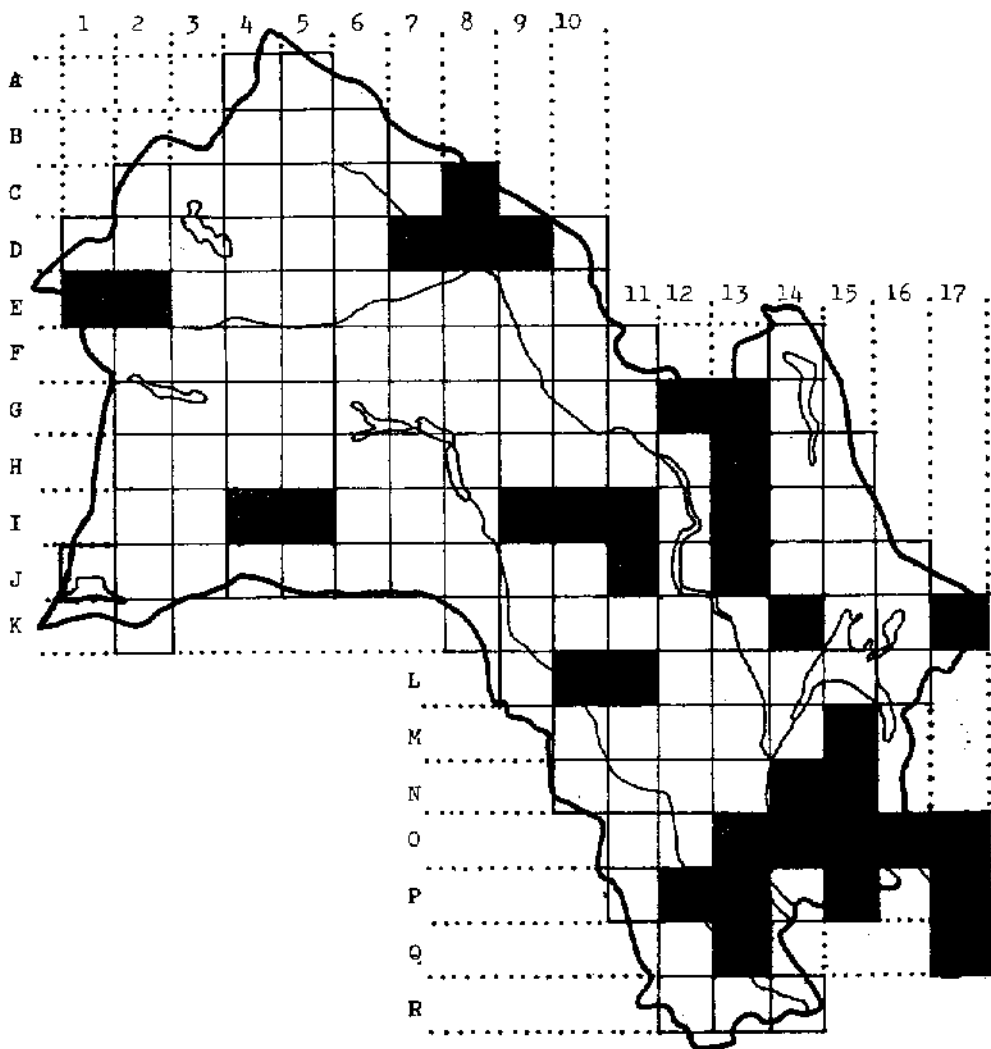


Tegning Dag Vatle

For eventuelle uinformerte lesere skal det kort forklares hva Atlas-prosjektet er. Atlas-prosjektet er en landsomfattende kartlegging av utbredelsen til de forskjellige norske hekkefuglene. Norgeskartet har blitt påført et rutenett med ruter på 10x10 km, og så gjelder det å finne ut hvilke fuglearter som hekker i hvert enkelt av disse 10x10 km kvadratene. Det er ikke nødvendig å finne reir i hvert enkelt tilfelle, i alt 17 forskjellige koder ligger til grunn for angivelse av hekkestatus. Disse kan grovinndeles i A - ingen indikasjon på hekking, B - mulig hekking, C - sannsynlig hekking og D - konstatert hekking. Lista over hekkedatene ble trykt i "BUSKSKVETTEN" nr. 1 1977 og i NOF's nye organ "Vår fuglefauna" nr. 1 1978,

og fåes også ved henvendelse til ett av medlemmene av Feltutvalget i Buskerud. Hvor mange par som hekker i et kvadrat er uinteressant i atlas-sammenheng, bare om den hekker eller ikke. Atlas-prosjektet i Norge ble startet våren 1977, og man skal prøve å gjøre seg ferdig innen 1985. 1978 blir det første atlasåret for Buskeruds vedkommende.

ELDRE OPPLYSNINGER. Selv om Atlas -prosjektet startet i fjor, vil man samle inn alle data om hekking helt tilbake til og med 1970. Disse eldre opplysningene vil foreløpig ikke bli tatt i bruk på kartene, men arkiveres for eventuelt å benyttes når prosjektet er avsluttet. Om dette er nødvendig vil bli vurdert da. Det presiseres like fullt at vi gjerne vil ha inn hekkedata fra årene 1970-76. Årstallet er viktig å få med, og datoene for observasjonene der dette er mulig. Feltutvalget har fått trykket opp tilleggslistene for bruk ved utfylling av eldre data. Et eksemplar av denne lista er stiftet inn midt i dette nummeret av "BUSKSKVETTEN". Riv den ut og bruk den! Send lista til oss når du har fylt d en ut (adresser står på lista). Vi vil gjerne ha lista inn igjen selv om den bare inneholder noen få data. Også observasjoner fra 1977 kan selvfølgelig skrives på tilleggslista, og hekkedata fra 1978 og kommende år. Om du trenger flere lister får du det av Feltutvalget. Nettopp ved flittig bruk av tilleggslistene kan alle bidra til å gjøre sitt for å kartlegge fuglearters utbredelse i Norge og ikke bare de som undersøker et helt kvadrat.



Figur 1 : Kartet viser hvilke kvadrater i Buskerud som blir undersøkt 1978. Vil du ta på deg et ledig kvadrat, hører vi gjerne fra deg.



ER DE SNILL MOT DERES HUND ?

HVORFOR IKKE VÆRE ENDA SNILLERE ?

GI DEN LATZ PURINA.

DET ENESTE RIKTIGE FORET PÅ DET NORSKE MARKEDET IDAG.

FORET SPISES AV SELV DEN MEST KRESME HUND .

DET ER VIKTIG Å FORE HUNDEN RIKTIG !

FOR NÆRMERE OPPLYSNINGER KONTAKT :

OLE EDVARD BAKKEN

HUNDEUTSTYR OG FOR
STUBBERUDVEIEN 223 C

3030 KONNERUD.

TELEFON ARBEID (03) 81 92 22.



ARSBERETNING FOR ØVRE EIKER LOKALLAG.

Foreningen sender møteinnkallelser til ca. 65 medlemmer.

På forrige årsmøte ble disse valgt inn i styret:

Formann: Anders Høls
Nestformann: Arne Nævre
Sekretær: Tom Schendy
Kasserer: Geir Støa
Styremedlem: Jan Ole Westerhus
Varamenn: Magne Sjøblom og Kjell Værnes
Revisorer: Tore Bergan og Sverre Simensen.

Fra og med årsmøtet i 1977 er det blitt avholdt 9 medlemsmøter. Møtestedet har vært Hokkaund Gymnas, mens møtene en gang er blitt avholdt på tirsdag og fredag og resten på onsdag.

Det er gjennomsnittelig ca. 18. på hvert møte.

Hvert møte har inneholdt et populært innslag som lysbildeforedrag eller film.

De populære innslagene på møtene har vært:

- 23/2 : Arne Nævre: "En måned blant folk og fugl på Færøyene".
- 30/3 : To naturfilmer ble vist.
- 27/4 : Jon Bekken: "Et år i fuglemarker i Odalen".
- 27/5 : Knut Ståls Hauge: "Akersvika ved Hemar".
- 31/8 : Pål Hermansen: "På streiftog i naturen".
- 28/9 : Naturfilm ble vist.
- 26/10 : Erling Stensrud: "Sommer på Risvær".
- 30/11 : Lysbilder og fotokonkurranse fra Felsterboeks. i hest.
- 13/12 : Lauritz Sømme: "Den norske Antarktisekspedisjonen 1976/77. Med glimt fra dyrelivet".

Det er blitt arrangert 7 ekskursjoner:

- 4/3 : Nattur til skogs for å høre etter ugler. Bare noen få perleugler ble hørt.
- 20/3 : Fellesekskursjon med Drammen lokallag til Zoologisk Museum i Oslo.
- 15/5 : Tur til Fiskumvannet.
- 4-5/6 : Nattur til Vestfold for å lytte etter nattsangere. En vannrikse ble hørt.

15-18/9: Hølgeekskursjon til Falsterbo i Sør-Sverige. Flere hundre musvåk, mange spurvehauker, tårnfalker og myrhauker ble observert. Men det gjeveste var observasjoner av glenter og liten skrikeørn. Av andre observasjoner kan nevnes ringgjess, sandløper, steinvendere, noen hundre myrsniper, flere split-terner og dvergdykker. En meget vellykket øksekursjon!

30/10: Tur til Mølen i Brunlanes i Vestfold.

8/1 : Tur til Grunnane, Svelvik i Vestfold. Bortimot 200 svaner observert.

Deltagerantallet på øksekursjonene har variert fra 5 til 16.

Nytt av året var utdeling av stipendium til fugleundersøkelser. I april fikk sekretæren, Tom Schandy, utdelt stipendiet som var på kr. 250.-, til å drive registrering av fuglelivet på Grunnane og i Sandebukta helt nord i Vestfold.

Foreningen har deltatt i vannfugltellingene og har dessuten sendt brev til Miljøverndepartementet om å få ferdselsrestriksjoner på fiskumvannet

Foreningen har i samarbeid med de to andre lokallagene i Buskerud stiftet fylkesavdeling av NOF i Buskerud og utgitt et ornitologisk lokaltidsskrift med navn BUSKSKVETTEN.

Ragnskap for 1977.

Overført kasse og postgiro fra 1976. Kr. 1.139.90

INNTEKTER:

Salg og utlodning	"	686.50
Kontingenter	"	990.00
Økonomisk støtte	"	2.700.00
Loddsalg	"	3.111.00
Diverse inntekter	"	1.315.00

UTGIFTER:

Foredragsholdere på møter	Kr.	864.00
Administrasjon	"	2.037.30
Øksekursjoner og reise penger	"	2.840.00
Stipendium	"	250.00
Innkjøp av div. materiell for salg	"	1.702.80
Annonser	"	100.00
Diverse utgifter	"	975.20

Sum utgifter og inntekter.	Kr.	9.942.40	Kr.	8.769.30
Kassebeholdning			"	782.55
Postgirobeholdning pr. 30/12 - 77.			"	390.55

Kr.	9.942.40	Kr.	9.942.40
-----	----------	-----	----------

ÅRSBERETNING 1977 FOR NOF-DRAMMEN LOKALLAG



Foreningen har i 1977 hatt 63 betalende medlemmer. Dette er en økning på 12 medlemmer sammenlignet med 1976.

Møtevirksomheten har vært av normalt omfang. I alt har 9 medlemsmøter vært avholdt, fordelt med 5 på våren og 4 på høsten:

27/1: Årsmøte m/ årsberetning og regnskap: Valg på styre resulterte i følgende sammensetning: Formann Tore Gunnarsen (gjønvalg), sekretær Øivind Syvertsen (gjønvalg), kasserer Olaf Hobbeltstad (gjønvalg), styremedlem Jens Erik Nygård (ny) og Normann Olsen (gjønvalg), varamenn Per Ole Syvertsen (fra styremedl.) og John Dahl (gjønvalg). Per Fosshelm gikk ut av styret. Dessuten gjønvalgte Arne Myrvang som revisor.

Årskontingenten for 1978 ble vedtatt forhøyet fra kr. 10,- for alle til kr. 15,- for selververvende og kr. 10,- for skoleungdom. Videre ble det vedtatt en forandring i § 7 i foreningens vedtekter, slik at årsmøtet for framtiden avholdes i desember istedetfor i januar.

Kveldens foredrag ble holdt av Ole Wiggo Røstad, som snakket om sine trekkfuglundersøkelser i Nesseby i Varanger.

17/2: Ken Adelsten Jensen kåserte over fuglelivet i våtmarksområdet Camargue i Sør-Frankrike.

17/3: Erling Stensrud viste lysbilder fra Skrimfjelltraktene ved Kongsberg.

21/4: Fridtjof Mehlum orienterte om trekkfuglforskning og det man i dag vet om fugletrekk.

26/5: På dette møtet ble det vist 2 naturfilmer.

15/9: Gunnar Lid presenterte øygruppen Røst og særlig "trollfuglene" havsvaler og stormsvaler, ved hjelp av lysbilder og lydband.

20/10: Jan Michaelsen kåserte over fugle- og dyrelivet på Svalbard.

17/11: Tron Harald Bjerke kåserte ved hjelp av lydopptak og lysbilder om sang og sangvariasjoner hos fugl. Dessuten ble det vist en film om tranetrekk.

15/12: Årsmøte m/ regnskap, årsmøte og valg. Hele styret gjenvalgt uten endringer.

Årsmøtet vedtok at medlemmer som ikke er medlem av hovedforeningen fra og med 1978 pålegges en ekstraavgift på kr. 5,- til dekning av den avgift NOF har pålagt underavdelingene for slike medlemmer.

Kveldens foredrag ble holdt av Odd Reidar Fremming, som kåserte over temaet "Kongearn - noen biologiske forhold omkring en myte".

Samtlige møter er holdt i kantina i Drammen folkebibliotek. Antall deltakere har variert mellom 17 og 46. På møtene har det ellers vært utlodning av ornitologisk litteratur de fleste gangene, og under "Medlemmenes kvarter" er mange fugleakttagelser blitt meddelt.

6 ekskursjoner er avholdt i løpet av året, fordelt med 4 på våren og 2 på høsten. De gikk til Grunnane i Svelvik 13/2, Zoologisk Museum i Oslo 20/3 (fellestur med Øvre Eiker), Nordre Øyeren Naturreservat 7/3, Vivelstadbekken i Lier 2/6 (fuglesangekursjon), Linnestranda i Lier 18/9 (demonstrasjon av ringmerking), og Møler i Brunlanes, Vestfold 9/10.

Gjennomsnittlig deltagerantall var 8.

Styret har i beretningsåret hatt 3 styremøter.

Foreningen har vært engasjert i flere aktuelle naturvernsaker:

I forbindelse med opprettelse av sjøfuglreservater i Oslofjorden har styret avgitt uttalelse til NOF, som forfatter en fellestuttalelse til Miljøverndepartementet. Likeledes har styret uttalt seg offentlig om planene om rensesanlegg på Solimstranda i Drammen. Sterkest har foreningen arbeidet med våtmarksområdet på Linnestranda i Lier. Her har flere av foreningens medlemmer drevet regelmessige registreringer av fuglelivet, bl.a. ved bruk av fangstnett for ringmerking. Materialet befinner seg nå hos Miljøverndepartementet.

Også i 1977 har foreningen deltatt i de internasjonale vannfugletellingene.

Regnskap for året 1977.

Beholdning 1.1.1977.....kr.		269,40
Inntekter:		
Filskudd fra Drammen Kommune.....kr.		650,00
Utløddning og salg.....kr.		489,00
Medlemskontingent.....kr.		440,00
<hr/>		
Sum.....kr.		1848,40
Utgifter:		
Annonsar.....kr.	588,15	
Porto.....kr.	382,50	
Reiseutgifter.....kr.	207,00	
Gave til foredragsholdera.....kr.	158,00	
Utgifter ved utløddning.....kr.	153,95	
Mineralvann for salg.....kr.	117,10	
Leie av filmer.....kr.	84,00	
Kontoraker.....kr.	36,85	
Diverse.....kr.	40,00	
<hr/>		
Minus sum.....kr.	1767,55	= 1767,55
<hr/>		
Beholdning 10.12.1977.....kr.		80,85

Drammen, 10.12.1977.

Olaf Hobbeltstad
kasserer.

Regnskapet er revidert og funnet i orden

Anne Mjølhus

EKSKURSJONSREFERATER VAREN 1978.

8/1 hadde Øvre Eiker lokallag ekskursjon til Grunnane, Svelvik i Vestfold. Med oss hadde vi en gjeng fra Hallingdal lokallag, og av den grunn kom deltagerantallet opp i hele 16.

Det var 2-3 kuldegrader og pent vær. Det er sangsvanene Grunnane er kjent for. Vi telte 156 stykker, mens dagsrekorden er 168. Foruten sangsvanene ble det telt 40 knoppsvaner, slik at det alt i alt ble sett 196 svaner, og det er ikke så verst.

Ellers ble det observert 130 stokkender, 20 laksender og 30 kvinender.

Tom Schandy

Den 31/3 arrangerte Øvre Eiker lokallag ugle-ekskursjon. Sent på kvelden la fem stykker av gårde innover i Finnemarka. Tre gikk på ski, mens de to andre prøvde så godt de kunne å holde følge på truger. Det var suverent vær den natta. Himmelen var helt klart med måne. Turen gikk fra Ulevannet innom Vrangla til Sandungen og Glitrevannet. Hele 8-10 perleugler lot sin karakteristiske stemme lyde i vårnatta. Tidligere på våren var både spurveugle og eiendommelig nok jordugle (???) hørt i området, men disse lot ikke høre fra seg denne natta. Deltagerne tilbrakte natta i en skogshoggerhytte ved Sandungen.

Tom Schandy

Drammen lokallags ugletur til Hurumlandet natt til 16/4 ble bare sånn måtelig vellykket. Kun fire sjeler møtte, og disse klarte å oppspore to perleugler. Ingen kattugler ble hørt til tross for at de sikreste plassene ble sjekket. Turens mest minnerike opplevelse var nok den 9 km lange kjøreturen på uasfaltert vei midt i vårløsningen.

Sekr.

STØTT VÅRE ANNONSØRER!

TRANER OG ANDRE APRIL-FUGLER VED HORNBOGASJØEN OG ØSTEN

TOM SCHANDY

I tiden 13-16. april arrangerte Øvre Eiker lokallag ekskursjon til de berømte fuglesjøene i Skaraborgs len i Sverige, nemlig Hornborgasjøen og Østen. Reisen foregikk med privatbiler og 12 stykker deltok.

Vi ankom Hornborgasjøen natt til fredag. Det var kaldt ute, så alle foretrakk å sove i en ubekvemmelig bil fremfor å fomle med å slå opp telt.

Det ble bare noen få timers søvn. Allerede klokka fire begynte man å livne til. I de tidlige morgentimer ble både rådyr, rev og sørhare sett. Så dro vi bort til stedet hvor tranene skulle trekke ved soloppgang fra overnattingsplassene i sumpene i Hornborgasjøen til beiteplassene på Stora Bjurums åkrer.

Det er jo nettopp tranene som har gjort Hornborgasjøen verdensberømt. Ca. 5500 traner raster hvert år i april, mens dagsmaksimum er 2500.

Vi var forventningsfulle, men kulda hadde nok satt en stopper for det store tranetrekket mot nord. Ved soloppgang ved 05-tiden trakk kun 21 traner over oss til beiteplassene. Men et flott syn var det!

Borte på Stora Bjurums åkrer beitet derimot 50 traner. Men de var så langt borte at man måtte ha et kraftig teleskop for å se de skikkelig. Alle store drømmer om fantastiske bilder av tranedans og transformasjoner over tretoppene falt etter hvert bort blant de fotointeresserte.

Så tranene ble nok en liten skuffelse. Derimot så vi mye annet. På beiteplassene til tranene holdt det seg også 20 sadgjeas. Deretter dro vi til fugletårnet ved Hornborgasjøen. På toppen av dette store og flotte tårnet hadde vi utsikt over store deler av sjøen. Her ble det sett to skjeender, 20 taffelender, en myrhauk og en sivhauk foruten mer vanlige andearter. Sothøne og hettemåke var det helt enormt med. I sjøen skal det være 1000 par sothøne og 8000 par hettemåker.

På tilbaketuren fra sjøen traff vi på to nydelige fasanhanner ute på et jorde like ved veien. Vi stanset, og ut av vinduene kom flere og flere teleobjektiver styrt av desperate fotografer som måtte forevige dette vakre synet. Det ble knipset en drøss med bilder.

Av andre ting som ble sett den fredagen, var kattugle, storspover, kornkråker og en ravn.

Neste natt ble tilbrakt i telt til tross for flere kuldegrader. Noen av deltagerne var også denne morgenen oppe i håp om å se tranetrek, men de ble i likhet med de mange andre fremmøtte fugleinteresserte skuffet.

Turen ble så lagt til Østen, en liten fuglesjø nord for Hornborgasjøen, etter et forgjeves forsøk å finne et fugletårn og en fuglesjø ved navn Ymsen. Ved Østen var det også fugletårn. Og fra dette ble



det observert et stjertandpar, et lamfiskandpar, en lappsnøve foruten en del sædjess som også hadde tilhold her.

Den virkelige godbiter kom da vi vi litt unna vannet tok oss en matpause i den varme sola : En jaktfalk i flukt over området.

Lørdagsnatta ble tilbrakt på "Vandrarhemmet" i Skøvde. Tidlig søndag morgen ble en kjernebiter sett i hagen her.

Deltagerne skilte lag i Skøvde. To av bilene satte kursen rett hjem, mens den tredje som jeg befant meg i, la kursen om Væneren. I et vann ved Væneren hadde vi fått greie på at det der skulle oppholde seg en såpass sjelden art som egretthegre . Det er jo en art som har sitt hekkeområde ved Svartehavet og videre østover.

Hegra hadde oppholdt seg der i hele 14 dager og var senest sett dagen før. Men som forbasket ergelig var, fant vi den ikke.

Langs veien hadde vi kjørt forbi en stor kornkråkekoloni. Vi så minst 200 kornkråker på jordene i nærheten. På søndagen ble det også sett en liten røyskatt, musvåk, tårnfalk og tre ravner.

Alt i alt var det en fin tur selv om tranene altså uteble. Spørs om ikke foreningen også neste år må belage seg på en Sverige-tur, de er alltid ganske vellykkede.

VI HAR FATT FYLKESAVDELING !

Norsk Ornitologisk Forening, Avdeling Buskerud er i dag et faktum. Avdelingen ble formelt dannet 26/12 1977 etter at saken har vært diskutert innen de respektive lagsstyrene og disse mellom siden i sommer.

Tilstede på stiftelsesmøtet var tre personer, og disse var i henhold til det man var blitt enig om på et diskusjonsmøte i august, lokallagsformennene og redaktøren av "BUSKSKVETTEN". For Drammen møtte Tore Gunnarsen, og for Øvre Eiker Anders Hals, men fra Hallingdal møtte ingen.

På møtet gikk man igjennom forslag til vedtekter, et forslag man med enkelte korrigeringer og tillegg godtok. Siden diskuterte man saker, så som kontigent m.v, avdelingens oppgave osv. Til slutt ble vervene fordelt, og styret fikk denne sammensetning :

Formann : Anders Hals, Krekling, 3322 Darbu.

Sekretær: Tore Gunnarsen, Hasselbakken 37, 3400 Lierbyen.

Kasserer: Øivind Syvertsen, Postboks 19, 3478 Nærnes.

VEDTEKTER FOR NORSK ORNITOLOGISK FORENING, AVDELING BUSKERUD.

§ 1. Navn.

Avdelingens navn er NOF, avdeling Buskerud.

§ 2. Formål.

Foreningen ser som sine viktigste oppgaver

- 1) å fungere som et bindeledd og felles talerør for lokallagene av NOF i fylket.
- 2) å arbeide for å styrke eksisterende lokallag og stimulere til dannelselse av nye.
- 3) å arbeide for vern av naturen og særlig fuglefaunaen i fylket.

§ 3. Styre.

Foreningens styre består av lokallagenes formenn samt redaktøren av avdelingens tidsskrift. Disse fordeler oppgavene som formann, sekretær og kasserer blant seg. I tillegg velges revisor. Styrevedtak treffes ved simpelt flertall. Ved stemmelikhet har formannen dobbeltstemme. Styret kan oppnevne nødvendige komiteer og tillitsmenn.

§ 4. Valg.

Formann, sekretær og kasserer og redaktør velges av det sittende styret.

§ 5. Medlemskap.

Et lokallags medlem er automatisk medlem av fylkesavdeling dersom laget er representert i styret med sin formann. Styret kan suspendere medlemmer, men beslutningen kan innankes for årsmøtet.

§ 6. Kontigent.

Kontigent fastsettes av årsmøtet.

§ 7. Tidsskrift.

Fylkesavdelingen gir ut tidsskriftet *Buskskvetten*, som bør komme ut med tre numre pr. år. Hvert lokallag skal ha en representant i redaksjonen, hvorav en blir valgt til redaktør i samarbeid med styret i fylkesavdelingen. Tidsskriftet skal i størst mulig grad være selvfinansierende ved hjelp av annonser.

§ 8. Årsmøte

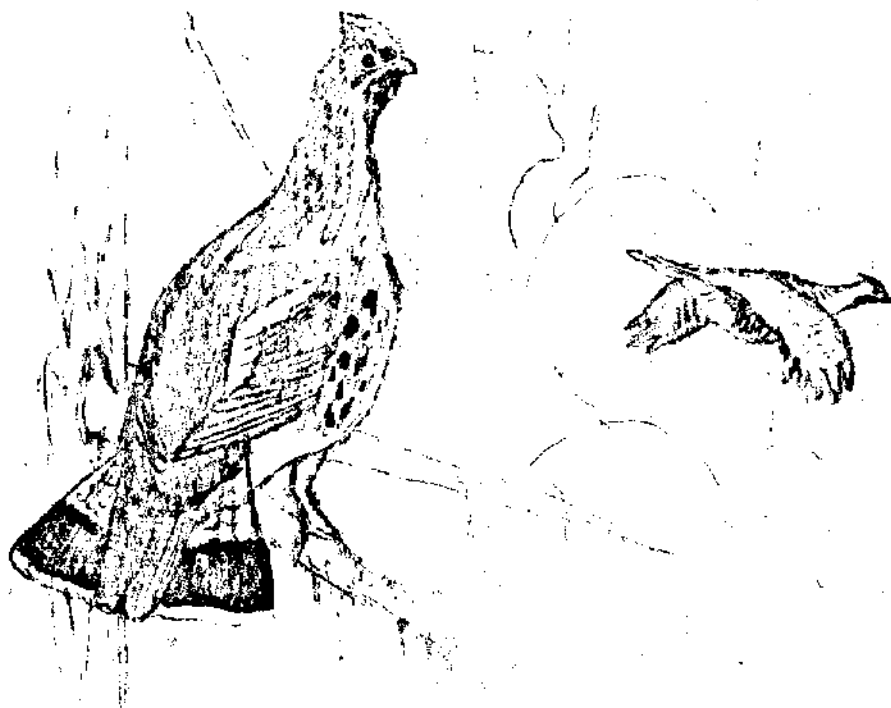
Styret innkalles av sekretæren med minst 7 dagers varsel, og møtet bør fortrinnsvis avholdes etter at alle lokallagene har avholdt sine årsmøter. Faste poster på årsmøtet er årsberetning, regnskap, valg og fastsettelse av kontigent. Vedtakene skjer ved simpelt flertall.

§ 9. Lovendringer.

Endringer i lovene kan vedtas av årsmøtet med 2/3 flertall. Forslag til endringer må være bekjentgjort for styremedlemmene i årsmøteinnkallelsen.

§10. Oppløsning.

Ved en eventuell oppløsning tilfaller foreningens eiendeler lokallagene av NOF i fylket etter en fordelingsnøkkel basert på lagenes medlemsmasse. Dersom ingen lokallag eksisterer, tilfaller foreningens eiendeler Norsk Ornitologisk Forening.



Denne jerpe-tegningen har vi fått fra Dag
Vatle, Gol.

**BE OM VÅRE PRISER!
PRISER DE VANLIGVIS
IKKE FÅR, FÅR DE HERI**



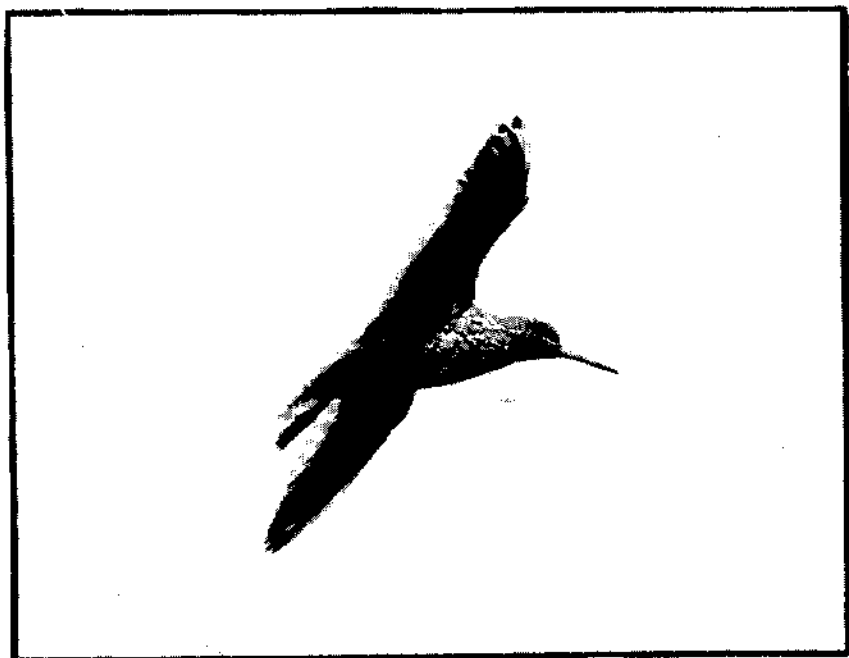
Offset hurtigtrykk

F. M. Schandy

Haugesgt. 74, 3000 Drammen, Tlf. 83 58 82

PARRINGSADFERD HOS RØDSTILK

TOM SCHANDY



Rødstilken, *Tringa totanus*, er utvilsomt en av våre vanligste vadefugler. Den forekommer på kysten likesom på høyfjellet over det meste av Norge.

Rødstilken er lett kjennelig på lange, røde ben og rødt nebb. Den har brungrå ryggside med mørkere striber. Bakrygg og overkump er hvite. På vingenes bakkant er det et bredt, hvitt bånd, et sikkert fluktkjennetegn.

Her i denne artikkelen vil jeg beskrive rødstilkens parringsadferd. Observasjoner over dette ble gjort i mai måned 1977 i det kommende fuglreservatet Grunnane i Svelvik, helt nord i Vestfold.

FLUKTSPILL:

Rødstilken ankom Grunnane i 1977 med noen få eksemplarer den 28. april. Allerede den 1. mai var antallet økt til 16 eksemplarer. Da ble det også observert fluktspill eller imponérflukt for første gang det året.

Fluktspillet har ingen innvirkning på hunnen, det har kun som oppgave å markere og forsvare reviret. Hannen viser seg i dette spillet imponerende slik at alle fremmede hanner vet at dette reviret skal de holde seg unna. Av den grunn kalles også fluktspillet for imponérflukt.

Fluktspillet var delt opp i to faser, svirreflukt og glideflukt. Det forløp seg slik : I en høyde av 10-15 meter svirret hannen kort og raskt med vingene som ble holdt lavt slik at de hvite vinge-

båndene er lett synlige. Samtidig skrek hannen kraftig og uavbrutt "ty-ty,ty..." Under denne flukten steg han så steilt opp for så i annen fase å gli på stive vinger ned til den høyde han hadde før han begynte stigningen. Glideflukten ble ledsaget av en jodling som med bokstaver enten kan skrives "tiliu,tiliu,tiliu.." eller "gelire,gelire,gelire..". Mange vaderarter har fått ddt danske navnet klir på grunn av denne lyden. Det er nemlig ikke bare rød- stilken som har et slikt fluktsøill.

Rødstilken foretok dette spillet i store ringer over reviret. Og dette spillet skjedde ofte og lenge om gangen.

Mange forbittrekkende rødstilker ser også ut til å hevde revir på Grunnane i trekktiden om våren. Kanskje rødstilkene hevder revir på hele veien nordover inntil de endelig treffer på en interessert hun.

KURTISE:

Selve kurtisen ble iaktatt fra kamuflasjetelt på ei myr som ligger helt opp til Bokerøya nord i området, den 18. og 19. mai 1977. Denne myra er forøvrig i ferd med å fylles igjen til gevinst for industrien, dessverre.

Kurtisen ble sett mange ganger, og begynte ofte med at to fugler, han og hun, tilfeldig beitet ved siden av hverandre i de mange småpyttene i myra. Plutselig kunne så hannen holde opp og i stedet løpe mot hunnen. Hals og nebb dreide den til siden, mens stjerten ble spredd ut som en flott orientalsk vifte. Pannen stod ca 1 meter bak hunnen og prøvde å nappe stjerten hennes. Da begynte hannen ofte å slå kraftig med vingene og pipe og smatre mot hunnen, mens han stod og trippet på stedet. Hvis hunnen følte seg sjenert av en slik påtrengenhets og løp litt unna, rennte hannen etter med vingene utstrakt rett opp. (Se fig. 2)

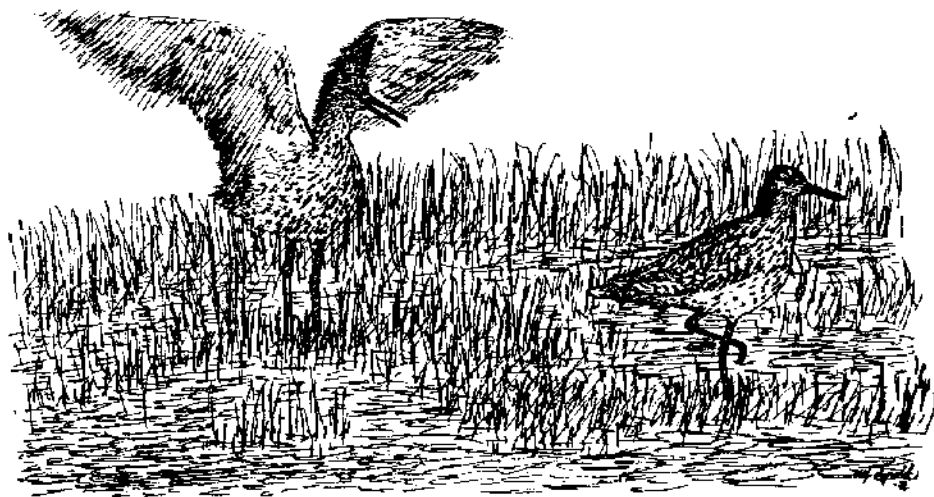


FIG. 2. Kurtise hos rødstilke. Det er hannen som slår med vingene. Tegnet av Ulf Myrvold etter et foto av forfatteren.



Fig. 3 : Rødstilken er aggressiv når den har unger i nærheten.(Foto: Forfatteren.)

Når hannen er interessert i en hunn, bygger han ofte flere skinnreder. Det ble sett på Grunnane. En han drev stadig og formet ut en reirgrop, men aldri kom det egg i det.

Ofte slår paret seg ned i et helt annen revir enn det hannen forsvarte inntil hunnen kom. Av de tre-fire kurtiserende parene på den omtalte myr, ble det ikke funnet et eneste reir eller sett adferd som indikerer hekking senere på sesongen.

De to parene som trolig hekket sommeren 1977, holdt til i helt andre revir.

Rødstilken er stille av seg under rugingen. Først når ungene kommer, blir rødstilkene aggressive og bråkende når et levende vesen kommer i nærheten. Det er en slik aggressiv rødstilk som på fig. 3 er foreviget.

PARRING:

Parringen blir av og til resultatet av all kurtisen som er nevnt i forrige avsnitt. Parring ble sett en eneste gang på myra og forløp seg slik :

Hunnen stod foran hannen og sitret over hele kroppen og lagde smålyder. Hannen skrek og slo eller svirret med vingene. Etter denne opptakten lettet hannen som et svirrende helikopter og landet på ryggen til hunnen. Noen sekunder stod han der før selve parringen ble utført. Under parringen slo hannen intenst med vingene for å holde balansen. Hele scenen på ryggen og parringen varer i alt ca 20 sekunder.

Etterpå slappet begge av og begynte å furasjere i de mange småpyttene i myra.

Det er langt fra de fleste parringsspillene som ender med parring. Dette var jo som sagt den eneste gangen jeg opplevde å se det.

GRUNNANE - RAPPORTEN TIL SALGS.

Rapporten om fuglelivet på Grunnane, Svelvik i Vestfold er nå ferdig og tilbys til salg for den nette sum av kr. 5,-.

Rapporten inneholder områdebeskrivelse og en liste over alle fuglearter som er på-vist på lokalitet, med status, ekstremumstid-er og største dagsantall osv.

Grunnane er først og fremst kjent for sine svanemengder om vinteren, 51 knoppsvaner og 168 sangsvaner. Området er Norges tredje viktigste overvintringsområde for sangsvanene. Ellers så raster det en del ender og vadere på lokaliteten.

Rapporten er på 27 sider og er delikat trykket i Offset. Den tar for seg 130 arter.

Det kan garanteres en fin rapport med mange nyttige og interessante fugleobservasjoner.

Alle interesserte kan bestille rapporten ved innsendelse av kr. 6,50 (rapport+porto) til

TOM SCHANDY, HAUGES GT. 74, 3000 DRAMMEN. TLF. (03)835882.

LAPPFISKAND PÅ NESBYEN.

Den 30/4-77 ble en hann av den sjeldne lappfiskanda (*Mergus albellus*) observert på Nesbyen i Hallingdal. Den lå og dykket i Hallingdalselva ca. 20 meter fra land. Observatører var G. Roe, C. Aas, I. Johnsen, D. Vatile, T. Magnussen.



En uke senere (7/5) ble den observert igjen på samme sted. Da var den sammen med en kvinnd (Bucephala clangula) hunn. Observatører var da R. Solboe, I. Johnsen, C. Aas, D. Vatile, G. Roe.

Dette skulle være den andre observasjonen av lappfiskand i Buskerud. Første observasjon er et par på Krøderen vinteren 1830 (Haftorn 1971).

Lappfiskanda overvintrer meget sparsomt i Sør-Norge, der den er påtruffet i tiden oktober-april (Haftorn 1971). Det står ikke nevnt noen funn i mai fra Sør-Norge, så dette er muligens det eneste.

Ivar Johnsen.

Lappfiskandas historie i Buskerud er kort fortalt, men pussig. Funnet i 1830 var første registrering av arten i Norge sammen med 1 individ i Akerselva i Oslo samme vinter (Haftorn 1971). Deretter skulle altså funn nr. 2 i fylket bli gjort på et uvanlig sent tidspunkt. Enestående sent er det likevel ikke. Av sene vårobservasjoner kan nevnes 1 ♀ i Østensjøvannet, Ås i Akershus 5-12/5 1969 (Haftorn 1971 s. 823), 1 ♀ i nordenden av Randsfjorden i Oppland 5-8/5 1971 og 1 individ i Jarevatnet, Gran i Oppland så sent som 4/6 1971 (Opheim 1976). Også enkelte andre observasjoner i overgangen april/mai foreligger fra Akershus, Oppland og Sør-Trøndelag.

RED.

Litteratur: Haftorn, S. 1971: Norges fugler. Univ. forl., Oslo
Opheim, J. 1976: Faunistisk rapport fra Oppland.
Sterna 15:207-212.

FUGLER I JULE-MAROKKO

JENS ERIK NYGÅRD

I desember -77 pakket tre NOR-ere, Rolf Andersen, PER OLE SYV og undertegnede, sekkene og satte seg på toget sørover mot sol og varme, nærmere bestemt Marokko. Planen var å ta korteste veien gjennom Europa, men en uforutsett togstreik i Frankrike gjorde at vi måtte improvisere og dra over Alpene til Genova i Italia istedet for så å ta båt til Barcelona. Derfra tok vi igjen tog til Algeciras ved Gibraltarstredet. Der ble vi forhindret av storm i tre dager, før vi ble luta lei og dro til Malaga, hvor vi "kapret" et fly til Casablanca.

Da vi endelig var i det forgjettede land, leide vi en Renault 4 og dro avgårde med fugl i blikket. Etter en første trekkfull natt i bilen, kom vi fort til hektene igjen da et par berberfalk-er dukket opp i nærheten. Denne er en meget nær slektning av vandrefalken og tilsvarende flott. Vi dro langs en rekke salt-dammer, salinas, på vestkysten. Der fantes store mengder vadere, ikke minst mange velkjente trekkfjester fra nord. Vi kan nevne bl. a. myrsnipe, dvergsgnipe, polarsnipe, sandløper, rødstilk, sotsnipe, steinvender og strandsnipe. Ellers var det store mengder av stylteløpere og kuhegrer, og vi hadde noen flamingoer og avsetter.

Turen gikk sørover gjennom arganjeskogene, der geitene liker seg bedre i trær enn på bakken. Der fant vi også gulirisk, iberisk topplerke og den praktfulle diademrødstjerten. Vi passerte Agadir og kjørte på snorrette veier helt syd til ørkenbyen Goulmime, som ligger nokså nær uområdene ved grensa til Spansk Sahara. Det merket vi ved de mange kontrollene, og vi fikk erfare at marokkanske soldater og deres dromedarer er heller uglade overfor kameraer og deres knipsoglade eiere. Men slike episoder ble fort glemt ved utsikter til å gå inn noen "skvetter". Vi ble ikke skuffet; det ble både ørken-, berber-, og svartsteinskvettt (siste nytt fra NNSK!). Ørken-dompaper og et par sirkende haukørner hørte også med til dagens velsignelser.

Vi dro østover på sørsiden av Høy-Atlas, og ved Taroudannt fikk vi se rødfalk på nært hold og ble overfløyet av svartvinget glente. Etterhvert ble landskapet mer øde, og vi kjørte gjennom en stein-ørken, preget av fantastiske former skåret ut i lagdelt berg. I blant dkom vi til små oaser der livet blomstret opp igjen. Hagebybyl, lys klippesvale og svarthodesanger var greie arter, mens ørkenlerka derimot skapte hodebry fordi den ikke lignet på noe vi hadde illustrasjon eller beskrivelse av. Noen nye høydepunkter var ørnvåk og hvitkronet steinskvettt.

Vi dreide sørover mot Zagora, i den frodige Vallée du Draa, der mursteinsrøde landsbyer med sine mursteinsrøde kasbaher og de husspurver lå på rekke og rad. Vi endte opp i Tamegroute der en religiøs fest eller moussam pågikk. Vi fikk se et livlig marked med krydderier, smykker og tøy og selvfølgelig slangetemning og dans. Her ute i ørkenkanten fikk både bil og passasjerer gjennomgå. Veiene var stort sett bare lastebilspor i sanden, og det var ingen grunn til å bli forbauset om veien en kjørte på åpenbarte seg som et uttørket elveleie.

Vi dro tilbake over Høy-Atlas til Marrakesh. Derfra videre mot nordøst, opp i Mellom-Atlas. På denne strekningen passerte vi gjennomsnittelig en svartstrupe for hver andre kilometer. Vi besøkte flere sjøer som utmerket seg ved store konsentrasjoner av vannfugl. I Aguelmane de Sidi Ali hadde vi bl.a. ca. 115 rustender og et snadderandpar; i Dayet Acua en ca. 400 kamsøthøner. De sistnevnte hadde fine røde knopper og var meget aggressive. Ellers var topp-

dykker, dvergdykker og sivhauk vanlige i disse vanna.

Vi dro via Fés tilbake til vestkysten og en fantastisk rik fuglesjø, Merdja Serga. Den er stor og meget grunn, og den beste måten å se den på, er å leie gjeterne ved vannet til å stake deg utpå i sine flatbunnede båter. Vi fikk ikke kommet utpå føyvåret ble elendig, men fra land fikk vi da sett noe av herlighet. Det var enorme flokker av vadere; styteløpere, svarthalespover, avosetter, flamingoer, skjestorker, storker, gråhegrer, silkehegrer og kuhegrer, dessuten store mengder småvadere. Rovterner, splitterner og dvergmåker var det også en del av. Endene lå i store skarer så langt ute at det ikke var mulig å bestemme dem. Besøket ble avsluttet med en kopp søt urtete på stråmatta i gjeterhytta.

Vår tilmålte tid begynte å ebbe ut, og vi måtte vende nesa mot Tanger og båten til Algeciras og Europa.

FRA NOF's ARSMØTE I SANDEFJORD

Årsmøtet fant sted i Rådhuset i Sandefjord med Vestfoldavdeling-
en som vertskap.

I tilknytning til selve årsmøtet ble det på formiddagen holdt et møte for Atlas-organisatorene og et for lokallags-representantene. Plassen tillater ikke et lengre referat, men de viktigste sakene fra selve årsmøtet skal vi ta med.

Årsberetning og regnskap ble lest opp, og disse viser at NOF har hatt et aktivt år, og økonomien er for tiden ganske god. De største uttellingene har nok gått til det nye, fine og ikke minst populære medlemstidsskriftet "VÅR FUGLEFAUNA".

Valg. Etter en del videreverdigheter og rot og usikkerhet omkring stemningen ble følgende personer valgt inn i styret:

- Formann Tørris Ekker, Trondheim.
- Styremedlem Gunnar Lid, Oslo.
- " Steinar Eldøy, Sandnes (etter omvalg pga stemmelikhet med Halvdan Møller, Sandefjord).
- Eldøy tok også på seg vervet som ny sekretær.
- Varamann Halvdan Møller, Sandefjord.

Vedtektsendringer. Om valget var vanskelig ble ikke spørsmålet om medlemsskaps-ordningen i NOF mindre vanskelig. Enden på visa ble at man stemte for et forslag der man kan melde seg inn i NOF enten direkte til hovedforeningen eller ved å melde seg inn i et av lokallagene/fylkesavdelingene. I siste tilfelle betaler man inn en fem-krone ekstra som går til hovedforeningen. Dermed blir også disse regnet som medlemmer i hovedforeningen, men mottar ikke NOF-organet "VÅR FUGLEFAUNA".

Kontigenten ble vedtatt hevet til kr. 50,- for seniorer og kr. 25,- for juniorer (under 18 år) fra og med 1979.

SPARELÅN

- gjør at du kan låne 20 ganger
gjennomsnittlig årlig sparebeløp, opptil kr. 300.000,-

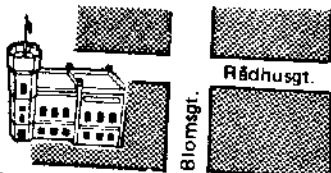
Ta kontakt med oss for en prat.



Buskerud banken

DRAMMEN (Bragernes og Strømsø) - GOL - HOKKSUND -
MJØNDALEN - VIKERSUND - ÅMOT

optika optikk



ENGENE

KIKKERTER

Bragernes
Torg

Amtmand

Nedre Torggt.

Nedre Storgate

THOR LUND KRISTENSEN
Engene 8, Drammen - Tlf. 83 31 01

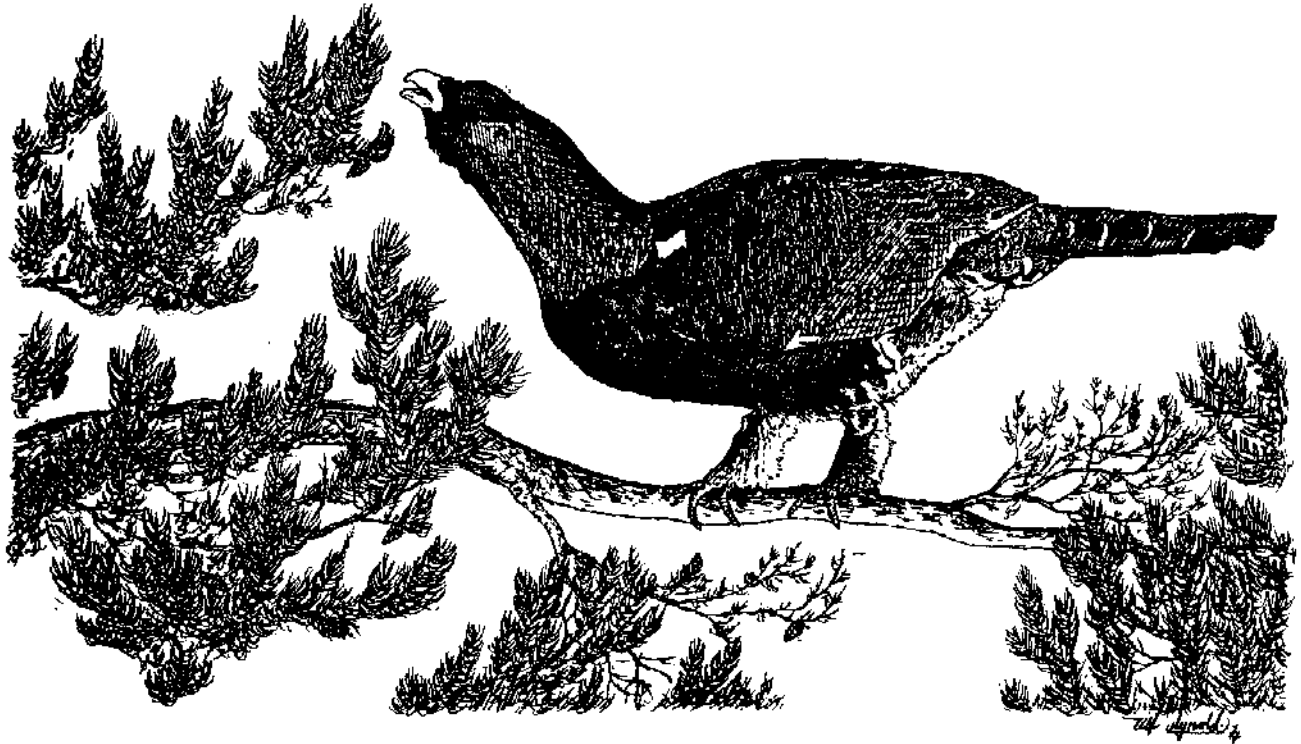
HVA MED STORFUGLEN ?

Det er en kjent sak at storfuglbestanden på Østlandet har gått ned de siste tiåra. På Hurumlandet hvor jeg har best kjennskap til bestandens situasjon, er det såvidt meg bekjent ingen som kjenner til en sikker spillplass lenger, og det er så sjelden å se storfugl at man går hjem og skriver om det i sin notisbok om så skjer. De to siste åra ble det skutt mindre enn fem tiurer på hele Hurumlandet. Dette er altså situasjonen i et område hvor det for 20-30 år siden var flokkevis med storfugl i skogene og tiurleik i annenhver nordhelling! Personlig synes jeg dette er temmelig foruroligende, noe jeg sikkert ikke er alene om. Skulle storfugl forsvinne, ville en del av rikdommen i de norske skoger bli borte. For ikke bare er storfuglen en imponerende fugl og bevaringsverdig av den grunn, den er også en typisk del av de norske skoger og økosystemet der. Dessuten utgjør hver art som forsvinner fra næringskjedene en trussel mot andre dyrs eksistens og i siste instans også vår egen.

Er så situasjonen like ille i resten av fylket? Om vi kunne få en oversikt over bestanden ville vi ha et bedre grunnlag for å avgjøre bestandens situasjon. Jeg anmoder alle om å sende under tegnede opplysninger om spillplasser. Jeg vil gjerne vite hvor mange fugler som møtte opp av hvert kjønn vårene 1977 og 1978, og gjerne litt om intensiteten av spillet. Er det mulig mottar jeg gjerne opplysninger om oppgang/nedgang fra året før og betraktninger generelt. Videre ville det være fint om det kunne oppgis i hvilken kommune leiken ligger. Jeg ønsker altså ingen opplysninger om leikens beliggenhet ellers, så observatørene trenger ikke frykte forstyrrelser fra min side. Kommunen bes oppgitt fordi man ved opplysninger om dette vil kunne få et inntrykk av hvilke kommuner som har en kritisk lav bestand. Jeg oppfordrer altså alle som var på tiurleik våren 1977 eller som besøker leiker 1978, til å sende inn opplysninger.

I Hurum kommune mener jeg absolutt det er grunnlag for fredning av storfuglen, og da viltnebdene arbeider såvidt lite med spørsmålet kan det sees som en oppgave å klargjøre forholdene og få gjennomført fredning dersom dette finnes nødvendig. Jeg har kontaktet flere medlemmer av viltnebdene i Hurum, og ingen protesterer på at storfuglbestanden på Hurum er minimal. Når jakten allikevel opprettholdes, mener jeg tiden er moden for revisjon av jaktbestemmelsene på dette punkt.

Ulf Myrvold,
3490 Klokkarstua.
Tlf. (02) 844898.



En tiur på beitekvist er et staselig syn.
Tegning : Ulf Myrvold.

AVIFAUNISTISK KARTOTEK FOR BUSKERUD



JENS ERIK NYGÅRD

Under Buskeruds fylkesavdeling av NOF er det opprettet et kartotek som skal samle publiserte og upubliserte ornitologiske observasjoner i Buskerud, i et oversiktelig system. Dette blir brukt på landsbasis med standardiserte kort. Her i Buskerud har vi valgt å dele oppgaven på de tre lokallagene, slik at de hver får ansvar for å samle inn opplysninger fra en tredjedel av fylket. Drammen lokallag har ansvaret for kommunene Hurum, Røyken, Lier, Drammen, Nedre Eiker, Hole, Ringerike og Modum; Øvre Eiker har ansvaret for kommunene Øvre Eiker, Kongsberg, Flesberg, Rollag, Sigdal og Krødsherad og Hallingdal lokallag har ansvaret for for kommunene Flå, Nes, Nore og Uvdal, Hol, Ål, Gol og Hemsedal.

Kartoteket skal inneholde alle observasjoner som er behandlet av LRSK, men også opplysninger om arter som er gått ut av LRSK's lister. Dersom en art blir funnet på nye steder, til et uvanlig tidspunkt, har avvikende fjærdrakt eller spesiell adferd, så er også dette interessant å registrere. Det er vanskelig å gi entydige kriterier på hva som vil være av interesse, dette må i høy grad være opp til observatørene å vurdere. Men det er bedre å sende inn for mange opplysninger enn for få opplysninger.

Det vi ønsker å vite om observasjonene er tidspunkt, sted (helst med UTM-angivelse av 5x5 rute), antall, kjønn, alder, metode, hekkekode (Se artikkel om Atlas- prosjektet i nr. 1-77), antall hekkende par, fuglenes aktivitet og eventuelt andre opplysninger av interesse. "Metode" henspiller på en kode som skal registrere omstendighetene ved observasjonen.

Den er som følger :

A : Tilfeldige observasjoner.

B : 10x10 km inventering.

C : Vannfugltelling

a: Opptelling fra land.

b: Opptelling fra båt.

c: Opptelling fra fly.

d: Kombinert metode (to eller tre av de nevnte)

D : Trekkertelling.

a: Tilfeldige trekkobservasjon, tidspunkt ikke oppgitt.

b: Tilfeldig trekkobservasjon, kl. 0-6.

c: Tilfeldig trekkobservasjon, kl. 0-12.

d: Tilfeldig trekkobservasjon, kl. 12-18.

e: Tilfeldig trekkobservasjon, kl. 18-24.

f: Observasjon fra fast observasjonspunkt med varighet over 1 time.

Angi tidsrom på kortets bakside.

(Observasjon fra fast observasjonspunkt med varighet under 1 time regnes som tilfeldig trekkobservasjon.)

E : Hekkefugltaksering.

a: Direkte opptelling av reir/kull.

b: Telling av rugende fugler på avstand.

c: Anslag av bestanden.

d: Linjetaksering.

e: Prøvefeltmetoden.

F : Ringmerking.

a: Merking av pull.

b: Merking av flyvedyktige fugler.

G : Drept/funnet død.

a: Funnet død.

b: Skott.

c: Fanget og innsamlet.

d: Drept på annen måte.

I og med at systemet er lagt opp slik at det begynnes med første bokstav i alfabetet, finnes det store muligheter for utviding eller videre spesifisering. Hvis noen føyer til koder i systemet, bør det meldes fra om dette, slik at ingen andre begynner å bruke samme kode for en annen metode.

"Fuglenes aktivitet" er en kode for fuglenes situasjon ved observasjonen. Den er som følger :

T : Trekkende.

Kompassretning angis som N, NØ, NV, S, SØ, SV, Ø og V.

H : Hekkende.

Ingen videre spesifisering da dette kommer under hekkkode.

R : Rast / hvile.

n: Næringssøkende/spisende.

S : Sang/låt (Utenfor hekketida).

O : Overnatting.

X : Ikke nærmere angitt aktivitet.

Kartoteket er ment å være hjelpemiddel for folk som søker opplysninger om sider av fuglelivet i fylket. Dette betyr ikke at enhver vil kunne få opplysninger om hekkeplasser eller spillplasser, slik at det kan bli til skade for fuglene.

Ansvarlig for kartoteket er:

For Drammen lokallag Jens Erik Nygård, Brinken 19, 3400 Lierbyen.

For Øvre Eiker lokallag Kjell Værnes, Semsnoen, 3300 Hokksund.

For Hallingdal lokallag HAR BESLUTET OM HVORNÅR ER KARTOTEKET I HVE ÅR OG FRØ.

STOFFRIST TIL NESTE NR.

5/8.

PRØV Å LEVÉ I TIDE !

AVIFAUNALISTE FOR BUSKERUD

Som lovet i forrige nr. av BUSKSKVETTEN bringer vi en liste over samtlige fuglearter og underarter som pr. 1/3-78 med sikkerhet er påvist innen Buskerud fylkes grenser. Lista er utarbeidet av Rapport- og sjeldenhetskomiteen (LRSK) i Buskerud.

Navnebruken og artenes rekkefølge er den samme som i virveldyr-lista i FAUNA nr. 4, 1976. Kun i de tilfeller hvor mer enn en underart er påvist i fylket er underartsnavn tatt med, og i de fleste tilfeller da bare de latinske navnene, siden de fleste underarter ikke har offisielt norsk navn. Unntak er f.eks. sibir-nøttekråke og sårle.

Symbolbruk.

Foren artsnavnet står i en del tilfeller enten en S eller en H. Dette indikerer at alle observasjoner (S) resp. hekkefunn (H) må bedømmes av LRSK, evt. NNSK før publisering kan finne sted. (NNSK står for Norsk navne- og sjeldenhetskomite, og denne bedømmer funn av de arter som i landsmålestokk regnes for svært sjeldne). Hvordan man går fram ved innsendelse av sjeldenhets-saker er beskrevet i forrige nr. av BUSKSKVETTEN.

Etter artsnavnet finnes en spalte for hekkestatus og en for forekomststatus forevrig. Graderingen går fra en og opp til 4. Hér eller X. Betydningen er denne:

- H = Arten hekker meget sjelden.
- HH = Arten hekker sjelden eller uregelmessig.
- HHH = Arten hekker fåtallig til mindre vanlig.
- HHHH = Arten hekker vanlig til tallrikt.

Tilsvarende gjelder for X under forekomststatus.

I en del tilfeller har en arts status forandret seg vesentlig etter ca. 1940. For slike arter er status i eldre tid satt i parentes.

? = usikker status.

Totalt er altså 244 arter påvist i fylket, samt 8 underarter (fraregnet den vanligst forekommende underart). 164 arter er med sikkerhet påvist hekkende gjennom tidene, og i tillegg foreligger hekkemistanke på ytterligere 6 arter.

Vi håper at denne lista kan inspirere folk som har supplerende data, til å sende disse inn til LRSK. Det er neppe tvil om at enkelte arter reelt har en høyere status enn det som framgår av lista.

Opplysninger sendes: LRSK Buskerud

v/ Torgrim Breichagen

3570 AL

1.	H	Smålom (<i>Gavia stellata</i>)	H	XX
2.		Storlom (<i>Gavia arctica</i>)	HHH	XXXX
3.		Dvergdykker (<i>Tachybates ruficollis</i>)		XX
4.	S	Horndykker (<i>Podiceps auritus</i>)		X
5.		Topdykker (<i>Podiceps cristatus</i>)		XX
6.	S	Gråhodealbatross (<i>Diomedea chrysostoma</i>)		(X)
7.	S	Havhest (<i>Fulmarus glacialis</i>)		X
8.	S	Grålire (<i>Puffinus griseus</i>)		X
9.		Storskarv (<i>Phalacrocorax carbo</i>)		XXX
10.	H	Gråhegre (<i>Ardea cinerea</i>)	H?	XXX
11.	S	Bronseibis (<i>Plegadis falcinellus</i>)		(X)
12.	S	Stork (<i>Ciconia ciconia</i>)		(X)
13.		Canadagås (<i>Branta canadensis</i>)		XX
14.	S	Hvitkinngås (<i>Branta leucopsis</i>)		X
15.	S	Ringgås (<i>Branta bernicla</i>)		(XX)
16.		Grågås (<i>Anser anser</i>)		XX
17.		Sædgås (<i>Anser fabalis</i>)		XXX
18.	S	Kortnebbgås (<i>Anser brachyrhynchus</i>)		XXX
19.	S	Snøgås (<i>Anser caerulescens</i>)		X
20.	H	Knoppsvane (<i>Cygnus olor</i>)	H	XX
21.		Sangavane (<i>Cygnus cygnus</i>)		XXXX
22.	S	Dvergsvane (<i>Cygnus bewickii</i>)		X
23.	H	Gravand (<i>Tadorna tadorna</i>)	H	XXX
24.		Stokkand (<i>Anas platyrhynchos</i>)	ERHH	XXXX
25.		Krikkand (<i>Anas crecca</i>)	HHHH	XXXX
26.	S	Snadderand (<i>Anas strepera</i>)		X
27.	H	Brunnakke (<i>Anas penelope</i>)	H	XXXX
28.	H	Stjertand (<i>Anas acuta</i>)	H	XXX
29.		Knekkand (<i>Anas querquedula</i>)		XXX
30.		Skjeand (<i>Anas clypeata</i>)		XXX
31.	S	Taffeland (<i>Aythya ferina</i>)		XX
32.		Topvand (<i>Aythya fuligula</i>)	HHHE	XXXX
33.		Bergand (<i>Aythya marila</i>)	HHH	XXX
34.		Årfugl (<i>Somateria mollissima</i>)	HE	XXX
35.		Svartand (<i>Melanitta nigra</i>)	HEH	XXX
36.		Sjøorre (<i>Melanitta fusca</i>)	HEH	XXX
37.	H	Havelle (<i>Clangula hyemalis</i>)	H	XX
38.		Kvinand (<i>Bucephala clangula</i>)	HEHH	XXXX
39.	S	Lappfiskand (<i>Mergus albellus</i>)		X
40.		Siland (<i>Mergus serrator</i>)	HHH	XXX
41.		Laksand (<i>Mergus merganser</i>)	HHHE	XXXX
42.		Fiskeørn (<i>Pandion haliaetus</i>)	HHH	XXX
43.	H	Vepsevåk (<i>Pernis apivorus</i>)	HE	XX
44.	S	Pallashavørn (<i>Haliaeetus leucoryphus</i>)		X
45.		Hønsørn (<i>Accipiter gentilis</i>)		
a.		(<i>A. g. gentilis</i>)	HHHH	XXXX
b.	S	(<i>A. g. buteoides</i>)		(X)
46.		Spurveørn (<i>Accipiter nisus</i>)	HHHH	XXXX
47.		Fjellvåk (<i>Buteo lagopus</i>)	HHHH	XXXX
48.		Musvåk (<i>Buteo buteo</i>)	HHHH	XXXX
49.	S	Steppørn (<i>Aquila rapax</i>)		X
50.	H	Kongørn (<i>Aquila chrysaetos</i>)	HHH	XXX
51.	S	Myrhauk (<i>Circus cyaneus</i>)		XX
52.	S	Steppørn (<i>Circus macrourus</i>)		(X)
53.	S	Sivhauk (<i>Circus aeruginosus</i>)		XX
54.	S	Jaktfalk (<i>Falco rusticolus</i>)	HH	XX
55.	S	Vandrefalk (<i>Falco peregrinus</i>)	(H)-H?	XX
56.	S	Lerkefalk (<i>Falco subbuteo</i>)		XX
57.		Dvergfalk (<i>Falco columbarius</i>)	HHHH	XXXX
58.		Tårnfalk (<i>Falco tinnunculus</i>)	HHHH	XXXX

59.		Lirype (<i>Lagopus lagopus</i>)	HHHH	XXXX
60.		Fjellrype (<i>Lagopus mutus</i>)	HHH	XXX
61.		Jerpe (<i>Tetraetes bonasia</i>)	HHHH	XXXX
62.		Orrfugl (<i>Lyrurus tetrrix</i>)	HHHH	XXXX
63.		Storfugl (<i>Tetrao urogallus</i>)	HHHH	XXXX
64.	S	Ranphøne (<i>Perdix perdix</i>)		XX
65.	S	Vaktel (<i>Coturnix coturnix</i>)		XX
66.	H	Fasan (<i>Phasianus colchicus</i>)	B?	XX
67.		Trane (<i>Grus grus</i>)	HHHH	XXXX
68.	S	Vannrikse (<i>Rallus aquaticus</i>)		XX
69.	S	Myrrikse (<i>Porzana porzana</i>)		XX
70.	S	Åkerrikse (<i>Grex crex</i>)	(HHH)-H?	(XXXX)-XX
71.		Sivhøne (<i>Gallinula chloropus</i>)	HHH	XXX
72.	H	Sothøne (<i>Fulica atra</i>)	H?	XXX
73.		Tjeld (<i>Haematopus ostralegus</i>)	HH	XXX
74.		Sandlo (<i>Charadrius hiaticula</i>)	HHH	XXXX
75.		Dverglo (<i>Charadrius dubius</i>)	HHH	XXX
76.		Boltit (<i>Eudromias morinellus</i>)	HHH	XXX
77.		Heilo (<i>Pluvialis apricaria</i>)		
a.		(<i>P. a. altifrons</i>)	HHHH	XXXX
b.	S	(<i>P. a. apricaria</i>)		X
78.		Tundralo (<i>Pluvialis squatarola</i>)		XXX
79.		Vipe (<i>Vanellus vanellus</i>)	HHHH	XXXX
80.		Steinvender (<i>Arenaria interpres</i>)		XX
81.		Dvergsnipe (<i>Calidris minuta</i>)		XXX
82.		Temmincksnipe (<i>Calidris temminckii</i>)	HHH	XXX
83.		Fjereplytt (<i>Calidris maritima</i>)	HHH	XXX
84.		Myrsnipe (<i>Calidris alpina</i>)	HHE	XXXX
85.		Tundrasnipe (<i>Calidris ferruginea</i>)		XX
86.		Polarsnipe (<i>Calidris canutus</i>)		XXX
87.	S	Sandløper (<i>Groethia alba</i>)		X
88.		Brushane (<i>Philomachus pugnax</i>)	HHH	XXXX
89.	S	Fjellmyrløper (<i>Limicola falcinellus</i>)	(H)	?
90.		Sotsnipe (<i>Tringa erythropus</i>)		XXX
91.		Rødstilk (<i>Tringa totanus</i>)	HEHE	XXXX
92.		Gluttsnipe (<i>Tringa nebularia</i>)	HEHE	XXXX
93.		Skogsnipe (<i>Tringa ochropus</i>)	HEHE	XXXX
94.		Grønstilk (<i>Tringa glareola</i>)	HHH	XXXX
95.		Strandsnipe (<i>Tringa hypoleucos</i>)	HEHE	XXXX
96.	S	Svarthalespøve (<i>Limosa limosa</i>)		X
97.	S	Lappspøve (<i>Limosa lapponica</i>)		X
98.		Storospøve (<i>Numenius arquata</i>)	HHH	XXXX
99.	H	Småspøve (<i>Numenius phaeopus</i>)	H	XXX
100.		Rugde (<i>Scolopax rusticola</i>)	HHHH	XXXX
101.		Enkeltbekkasin (<i>Gallinago gallinago</i>)	HHHH	XXXX
102.	H	Dobbeltbekkasin (<i>Gallinago media</i>)	HHH	XXX
103.		Kvartbekkasin (<i>Lymnocyptes minimus</i>)		XX
104.	S	Polarsvømmesnipe (<i>Phalaropus fulicarius</i>)		X
105.		Svømmesnipe (<i>Phalaropus lobatus</i>)	HHH	XXX
106.	S	Tyvjo (<i>Stercorarius parasiticus</i>)		XX
107.	H	Fjelljo (<i>Stercorarius longicaudus</i>)	H	XX
108.	S	Dvergmåke (<i>Larus minutus</i>)		(X)
109.		Hettemåke (<i>Larus ridibundus</i>)	HHH	XXXX
110.		Sildemåke (<i>Larus fuscus</i>)	HH	XXX
111.		Gråmåke (<i>Larus argentatus</i>)	HHH	XXXX
112.	H	Svartbak (<i>Larus marinus</i>)	H?	XXX
113.		Fiskemåke (<i>Larus canus</i>)	HHHH	XXXX
114.	S	Krykkje (<i>Rissa tridactyla</i>)		XX
115.	S	Svartterne (<i>Chlidonias niger</i>)		(X)
116.	S	Rovterne (<i>Hydroprogne tschegrava</i>)		X

117.		Makrellterne (<i>Sterna hirundo</i>)	HH	XXX
118.	S	Rødnebbterne (<i>Sterna paradisaea</i>)		X
119.	S	Alkekonge (<i>Plautus alle</i>)		X
120.	S	Alke (<i>Alca torda</i>)		(XX)-?
121.	S	Lomvi (<i>Uria aalge</i>)		X
122.	S	Steppehøne (<i>Syrnhantes paradoxus</i>)		(X)
123.		Ringdue (<i>Columba palumbus</i>)	HHHH	XXXX
124.		Skogdue (<i>Columba oenas</i>)	HH	XXX
125.		Bydue (<i>Columba livia</i>)	HHHH	XXXX
126.		Tyrkerdue (<i>Streptopelia decaocto</i>)	HHHH	XXXX
127.	S	Turteldue (<i>Streptopelia turtur</i>)		X
128.		Gjøk (<i>Cuculus canorus</i>)	HHHH	XXXX
129.	S	Snøugle (<i>Nyctea scandiaca</i>)	H?	XX
130.	H	Hubro (<i>Bubo bubo</i>)	(HHHH)-HH	XXX
131.		Hornugle (<i>Asio otus</i>)	HHH	XXX
132.	H	Jordugle (<i>Asio flammeus</i>)	H	XXX
133.		Perleugle (<i>Aegolius funereus</i>)	HHHH	XXXX
134.		Spurveugle (<i>Glaucidium passerinum</i>)	HHHH	XXXX
135.		Haukugle (<i>Surnia ulula</i>)		XXX
136.		Kattugle (<i>Strix aluco</i>)	HHH	XXX
137.	S	Slagugle (<i>Strix uralensis</i>)		(X)
138.	H	Nattravn (<i>Caprimulgus europaeus</i>)	HH	XXX
139.		Tårnseiler (<i>Apus apus</i>)	HHHH	XXXX
140.	S	Blåråke (<i>Coracias garrulus</i>)		X
141.		Isefugl (<i>Alcedo atthis</i>)		XXX
142.	S	Hærfugl (<i>Upupa epops</i>)		X
143.		Vendehals (<i>Jynx torquilla</i>)	HHHH	XXXX
144.		Grønnspekk (<i>Picus viridis</i>)	HHHH	XXXX
145.		Gråspekk (<i>Picus canus</i>)	HHH	XXX
146.		Svartspekk (<i>Dryocopus martius</i>)	HHH	XXX
147.		Flaggspekk (<i>Dendrocopos major</i>)	HHHH	XXXX
148.		Hvitryggspekk (<i>Dendrocopos leucotos</i>)	HH	XXX
149.		Dvergspett (<i>Dendrocopos minor</i>)	HHHH	XXXX
150.		Trettspekk (<i>Picooides tridactylus</i>)	HHH	XXX
151.		Sandsvale (<i>Piparia riparia</i>)	HHHH	XXXX
152.		Låvesvale (<i>Hirundo rustica</i>)	HHHH	XXXX
153.		Taksvale (<i>Delichon urbica</i>)	HHHH	XXXX
154.		Fjellerke (<i>Eremophila alpestris</i>)	HHH	XXX
155.	S	Topplerke (<i>Galerida cristata</i>)		X
156.	S	Trelerke (<i>Lullula arborea</i>)		XX
157.		Sanglerke (<i>Alauda arvensis</i>)	HHHH	XXXX
158.		Trepplerke (<i>Anthus trivialis</i>)	HHHH	XXXX
159.		Heipplerke (<i>Anthus pratensis</i>)	HHHH	XXXX
160.		Skjærpiplerke (<i>Anthus spinoletta</i>)	HH	XXX
161.		Gulerle (<i>Motacilla flava</i>)		
a.	S	Sørlig gulerle (<i>M. f. flava</i>)		X
b.		Såerle (<i>M. f. thunbergi</i>)	HHHH	XXXX
c.	S	Engelsk gulerle (<i>M. f. flavissima</i>)		X
162.		Vintererle (<i>Motacilla cinerea</i>)	HHH	XXX
163.		Linerle (<i>Motacilla alba</i>)	HHHH	XXXX
164.		Tornskate (<i>Lanius collurio</i>)	HHHH	XXXX
165.	H	Varsler (<i>Lanius excubitor</i>)	HH	XXXX
166.	S	Pirol (<i>Oriolus oriolus</i>)		X
167.		Stær (<i>Sturnus vulgaris</i>)	HHHH	XXXX
168.		Lavskrike (<i>Perisoreus infaustus</i>)	HHHH	XXXX
169.		Natteskrrike (<i>Garrulus glandarius</i>)	HHHH	XXXX
170.		Skjære (<i>Pica pica</i>)	HHHH	XXXX
171.		Nøttekråke (<i>Nucifraga caryocatactes</i>)		
a.		(<i>N. c. caryocatactes</i>)	HH	XXX
b.	S	Sibirnøttekråke (<i>N. c. macrorhynchos</i>)		XX

172.	H	Kale (Corvus monedula)	(HH)-H?	XXX
173.	H	Kornkråke (Corvus frugilegus)	(HH)-H?	XXX
174.		Kråke (Corvus corone)		
	a.	(C. c. cornix)	HHHH	XXXX
	b.	Svartråke (C. c. corone)		X
175.		Ravn (Corvus corax)	HHHH	XXXX
176.		Sidensvans (Bombycilla garrulus)		XXXX
177.		Fossekal (Cinclus cinclus)	HHHH	XXXX
178.		Gjerdessmett (Troglodytes troglodytes)	HHHH	XXXX
179.		Jernspurv (Prunella modularis)	HHHH	XXXX
180.	S	Gresshoppesanger (Locustella naevia)		XX
181.		Sivsanger (Acrocephalus schoenobaenus)	H	XX
182.	S	Myrsanger (Acrocephalus palustris)		X
183.		Rørsanger (Acrocephalus scirpaceus)	HHH	XXX
184.		Gulsanger (Hippolais icterina)	HHHH	XXXX
185.		Hagesanger (Sylvia borin)	HHHH	XXXX
186.		Munk (Sylvia atricapilla)	HHHH	XXXX
187.		Tornsanger (Sylvia communis)	HHHH	XXXX
188.		Møller (Sylvia curruca)	HHHH	XXXX
189.		Løvsanger (Phylloscopus trochilus)	HHHH	XXXX
190.		Gransanger (Phylloscopus collybita)	HHHH	XXXX
191.		Bøksanger (Phylloscopus sibilatrix)	HHH	XXX
192.	S	Gulbrynsanger (Phylloscopus inornatus)		X
193.		Fuglekonge (Regulus regulus)	HHHH	XXXX
194.		Hagefluesnapper (Ficedula hypoleuca)	HHHH	XXXX
195.	S	Dvergfluesnapper (Ficedula parva)		X
196.		Grå fluesnapper (Muscicapa striata)	HHHH	XXXX
197.		Buskskvett (Saxicola rubetra)	HHHH	XXXX
198.	S	Svartstrupe (Saxicola torquata)		X
199.		Steinskvett (Oenanthe oenanthe)		
	a.	(O. o. oenanthe)	HHHH	XXXX
	b.	(O. o. leucorrhoa)		(X)
200.	S	Svart rødstjert (Phoenicurus ochruros)	H	XX
201.		Rødstjert (Phoenicurus phoenicurus)	HHHH	XXXX
202.		Rødstrupe (Erithacus rubecula)	HHHH	XXXX
203.	H	Nattergal (Luscinia luscinia)	HH	XXX
204.		Blåstrupe (Luscinia svecica)		
	a.	(L. s. svecica)	HHHH	XXXX
	b.	(L. s. cyanecula)		X
205.		Gråtrost (Turdus pilaris)	HHHH	XXXX
206.		Ringtrost (Turdus torquatus)	HHH	XXXX
207.		Svarttrost (Turdus merula)	HHHH	XXXX
208.		Rødvingetrost (Turdus iliacus)	HHHH	XXXX
209.		Måltrost (Turdus philomelos)	HHHH	XXXX
210.		Duetrost (Turdus viscivorus)	HHH	XXX
211.		Stjertneis (Aegithalos caudatus)	HHHH	XXXX
212.		Løvneis (Parus palustris)	HHHH	XXXX
213.		Granneis (Parus montanus)	HHHH	XXXX
214.	S	Lappneis (Parus cinctus)		X
215.		Toppneis (Parus cristatus)	HHHH	XXXX
216.		Svartneis (Parus ater)	HHHH	XXXX
217.		Blåneis (Parus caeruleus)	HHHH	XXXX
218.		Kjøttneis (Parus major)	HHHH	XXXX
219.		Snøttneis (Sitta europaea)	HHH	XXX
220.		Trekryper (Certhia familiaris)	HHHH	XXXX
221.		Gråspurv (Passer domesticus)	HHHH	XXXX
222.		Pilfink (Passer montanus)	HHHH	XXXX
223.		Bokfink (Fringilla coelebs)	HHHH	XXXX
224.		Bjørkefink (Fringilla montifringilla)	HHHH	XXXX
225.	S	Gulirisk (Serinus serinus)		X
226.		Grønnfink (Carduelis chloris)	HHHH	XXXX

227.		Grønnsisik (<i>Carduelis spinus</i>)	HHHH	XXXX
228.		Stillits (<i>Carduelis carduelis</i>)	HH	XXX
229.	H	Bergirisk (<i>Acanthis flavirostris</i>)	HH	XXXX
230.		Tornirisk (<i>Acanthis cannabina</i>)	HHHH	XXXX
231.		Gråsisik (<i>Acanthis flammea</i>)	HHHH	XXXX
232.	S	Polarsisik (<i>Acanthis hornemanni</i>)		XX
233.		Rosenfink (<i>Carpodacus erythrinus</i>)	HHH	XXX
234.		Konglebit (<i>Pinicola enucleator</i>)		XXX
235.	H	Furukorsnebb (<i>Loxia pytyopsittacus</i>)	HH	XXX
236.		Grankorsnebb (<i>Loxia curvirostra</i>)	HHHH	XXXX
237.	S	Båndkorsnebb (<i>Loxia leucoptera</i>)		X
238.		Dompap (<i>Pyrrhula pyrrhula</i>)	HHHH	XXXX
239.	H	Kjernebiter (<i>Coccothraustes coccothraustes</i>)	H?	XX
240.		Gulspurv (<i>Emberiza citrinella</i>)	HHHH	XXXX
241.		Hortulan (<i>Emberiza hortulana</i>)	HHH	XXX
242.		Sivspurv (<i>Emberiza schoeniclus</i>)	HHHH	XXXX
243.		Lappspurv (<i>Calcarius lapponicus</i>)	HHH	XXX
244.		Snøspurv (<i>Plectrophenax nivalis</i>)	HHH	XXX

OPPROP OM HAUKUGLE.

Høsten 1975 foregikk det en innvandring av haukugle (*Surnia ulula* (L.)) i deler av Sør-Norge. I 1976 og 1977 hekket arten flere steder her. Undertegnede forsøker å kartlegge forløpet av denne invasjonsartede forekomsten utenfor det normale utbredelsesområdet. For å supplere allerede innsamlede opplysninger er jeg interessert i følgende :

Fra Sør-Norge (t.o.m. Sør-Trøndelag) alle observasjoner av haukugle i årene 1974-1978. Altså såvel hekkfunn, observasjoner i hekketida som observasjoner ellers. Da arten er lett å identifisere ønskes også eventuelle annenhåndsopplysninger. Av like stor interesse er også rapporter fra områder hvor arten kan ventes å forekomme, men hvor den ikke er sett i nevnte tidsrom.

Fra Nord-Norge (f.o.m. Nord-Trøndelag) opplysninger om haukuglas forekomst i hekketida i årene 1973-1976, om mulig med angivelse av hekkesuksess.

Resultatene vil bli publisert i artikkelform.

Geir Sonerud
 Zoologisk Institutt
 Postboks 1050
 Blindern
 Oslo .

VATMARKSUNDERSØKELSER I BUSKERUD

PER OLE SYVERTSEN

I begynnelsen av mars i år sendte friluft- og naturvernkonsulenten i Buskerud, Bertil Anderson et skriv til en del foreninger og enkeltpersoner i fylket, deriblant de tre lokallagene av Norsk ornitologisk forening. I dette skrivet ber han om hjelp til registrering og undersøkelse av ornitologiske våtmarker i Buskerud. På Andersons liste, som hovedsakelig er laget på grunnlag av kommunale registreringer, står disse lokalitetene oppført:

Djupsområdet i Ål
Ruud v/Tranemyrene i Hol
Langesundsløken og innfallsoset i Hovsfjorden i Hol
Storelon i Nore & Uvdal
Todalvatnet i Nes
Solevatn i Sigdal
Averøya/Karlsruadtangen/Soknaelv-området i Ringerike
Linnestranda i Lier

Flesteparten av disse områdene vil bli spesielt undersøkt av medlemmer av lokallagene i Buskerud i år. I alle fall en del av områdene i Hallingdalskommunene vil bli sjekket av medlemmer av Hallingdal lokallag. Full oversikt over situasjonen har forf. dessverre ikke når dette skrives. For flere av områdenes vedkommende foreligger det imidlertid publikasjoner allerede. I Hallingdal gjelder dette først og fremst Djupsområdet og lokalitetene ved Hovsfjorden. Torgrim Breiehagen fra Ål vil samle de data som foreligger fra områdene i Hallingdal. Også Storelon i Nore & Uvdal vil bli undersøkt i 1978. Tore Gunnarsen fra Lierbyen vil stå for denne inventeringen. Storelon-området er truet av hyttebygging. Solevatn i Sigdal vil bli nærmere undersøkt av forfatteren. I likhet med Storelon er dette området så vidt vites fullstendig ubeskrevet i ornitologisk sammenheng. For Averøya-områdets vedkommende er imidlertid kildematerialet godt. De fleste trekk-sesonger siden høsten 1974 har biologistudenter fra Universitetet i Oslo drevet trekkfuglstudier og ringmerking her, og de har foreløpig kommet med tre årsrapporter om virksomheten. Disse rapportene gir et forholdsvis godt grunnlag for å vurdere Averøya-områdets funksjon som rasteplass for fugl under trekket. Undersøkelser over hekkefugl er imidlertid i svært liten grad utført.

Den siste lokaliteten på Andersons liste er Linnestranda i Lier. Om dette området var det en større artikkel i forrige nummer av "Buskaktvetten". Undersøkelsene som ble igangsatt her i fjor høst er blitt fulgt opp denne våren. Arbeidet utføres hovedsakelig av Jens Erik Nygård fra Lier. Det er ventet en større rapport fra området om kort tid.

Andre lokaliteter. Anderson ber i sitt skriv også om hjelp til å finne eventuelle andre verdifulle våtmarker i Buskerud. Forfatteren har kjennskap til følgende områder som alle i større eller mindre grad vil bli undersøkt i år. Det er i flere tilfeller svært usikkert om disse områdene i det hele tatt er av noen interesse.

Miletjernet i Nedre Eiker har i mange år vært kjent blant ornitologer både i og utenfor Buskerud. Lokaltiteten bør absolutt innarbeides på lista.

Fortløpende nevnes også disse lokalitetene: Begna i Ringerike (et parti av elva mellom Hen og Hval), Skjærsvjøen i Ringerike og Nesevja i Flesberg (ved Numedalslågen).

Er det noen som kjenner til andre lokaliteter de mener bør vurderes i vernesammenheng, kan de gi beskjed til sitt lokallag eller gjerne direkte til forfatteren. Adresse: postboks 19, 3478 Narsnes. Alle som har opplysninger fra de omtalte områdene oppfordres samtidig til å sende disse til samme adresse.

FORENINGSAKRESSER

Ved en forglemmelse kom ikke lokallagenes faste adresser med i forrige nummer av BUSKSKVETTEN. Vi bringer dem derfor her.

NOF - DRAMMEN LOKALLAG

Postboks 288

3001 DRAMMEN

Postgirokonto 3 88 39 80

NOF - ØVRE EIKER LOKALLAG

Postboks 31

3301 HOKKSUND

Postgirokonto 3 80 79 97

NOF - HALLINGDAL LOKALLAG

c/o Kjell Arne Tolpinrud (formann)

3579 TORPO

eller

c/o Christian Aas (sekretær)

3550 GOL



**Stum- og
lydfilmkino
i Deres
egen stue:**



VI FØRER ALLE BAUERMODELLER OG
DEMONSTRERER GJERNE FOR DEM:
BAUER STUM- OG LYDFILMOPTAKERE
BAUER FREMVISERE
ENKLE AUTOMATISKE ELLER-
TOPPAVANSERTE MODELLER MED
STEREO LYD
PRISER FRA 995,- TIL 7350,-
TORS DAG ER LANG DAG

Holden foto

Hokksund - Tlf. 85 15 36

ROBERT BOSCH NORGE 4/s, GARANTERER KVALITETEN!